

POSTANOWIENIE

11 lipca 2025 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Kamil Zaradkiewicz

na posiedzeniu niejawnym 11 lipca 2025 r. w Warszawie

w sprawie z powództwa Ł.K.

przeciwko J.K.

o rozwód,

na skutek wystąpienia przez Sąd Okręgowy w Lublinie

postanowieniem z 15 maja 2025 r., III C 401/25,

o oznaczenie sądu właściwego do rozpoznania sprawy,

zwraca akta sprawy Sądowi Okręgowemu w Lublinie.

[M.O.]

UZASADNIENIE

Postanowieniem z 15 maja 2025 r. Sąd Okręgowy w Lublinie, w sprawie z powództwa Ł.K. przeciwko J.K. o rozwód, uchylił postanowienie z 7 kwietnia 2025 r. (pkt 1) oraz na podstawie art. 45 k.p.c. zwrócił się do Sądu Najwyższego o oznaczenie sądu właściwego w sprawie wobec braku możliwości ustalenia właściwości miejscowej według kryteriów wskazanych w art. 41 k.p.c. (pkt 2).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Okoliczności wynikające z akt postępowania uzasadniały zwrócenie akt Sądowi Okręgowemu w Lublinie.

Zgodnie z art. 45 § 1 k.p.c., jeżeli na podstawie przepisów kodeksu nie można w świetle okoliczności sprawy ustalić właściwości miejscowej, Sąd Najwyższy oznaczy sąd, przed który należy wytoczyć powództwo. Przepis ten często znajduje zastosowanie w sprawach rozwodowych, w sytuacji, gdy oboje małżonkowie w dacie wnoszenia pozwu mają miejsce zamieszkania za granicą.

W niniejszej sprawie okoliczność ta nie wynika jednak jednoznacznie z akt postępowania. Podczas wysłuchania informacyjnego stron, które miało miejsce w czasie rozprawy w dniu 7 kwietnia 2025 r., powód wskazał, że wraz z pozwaną ostatnio mieszkali w Szwajcarii, a okoliczność tę potwierdziła pozwana. Żadna ze stron nie wskazała jednak, że również obecnie oboje małżonkowie mieszkają za granicą – w odniesieniu do mieszkania w Szwajcarii strony użyły czasu przeszłego. Co więcej, w pozwie w przypadku zarówno powoda, jak i pozwanej, jako miejsca ich zamieszkania wskazano miejscowości znajdujące się w Polsce. Również w pełnomocnictwie załączonym do pozwu jako miejsce swojego zamieszkania powód oznaczył tę samą miejscowość, którą wskazał w pozwie.

W świetle powyższych okoliczności wystąpienie przez Sąd Okręgowy w Lublinie z wnioskiem o oznaczenie przez Sąd Najwyższy sądu właściwego do rozpoznania sprawy było co najmniej przedwczesne. Sąd wnioskujący powinien bowiem w pierwszej kolejności precyzyjnie ustalić, gdzie na moment wnoszenia pozwu znajdowały się miejsca zamieszkania powoda i pozwanej.

Z uwagi na powyższe na podstawie art. 45 § 1 k.p.c. orzeczono, jak w sentencji postanowienia.

SSN Kamil Zaradkiewicz

[M.O.]

[r.g.]

